

9. Anglie 2009 – Warwickshire Ring, Oxford and Grand Union Canal

Odvážný plán, ale naprosto geniální. Anglie nás překvapila a nadchla. Zase něco neznámého bylo pro přípravu cesty hodně náročné. Jiný jazyk, ještě o hodně víc pro mne neznámý, zapříčinil složité hledání trasy, lodi i všech dalších okolností plánované cesty.

Musím vysvětlit oslovování plavčíka. Skoro celý náš společný život Káju oslovuji „mamino“. Časem si na to zvykla, i když se jí to nelíbilo. Je to ale východisko z rodinných jmen a oslovování. Máme v rodině 3 Karly, jednu Karlu a 2 Kateřiny. V těchto cestopisech ji uvádím jako Káju, ale už od r.2012 to nepůjde, protože s námi popluje vnouček Karel, oslovovaný Kája. Takže od té doby to bude i tady mamina.

Poprvé pro tuto naši plavbu jsem použil itinerář, kde jsem se pokusil naplánovat trasu cesty do přístavu a zpět, včetně časového a finančního vyjádření. Pro další dovolené jsem tento způsob plánování už používal vždy. A nejen pro naše dovolené, také pro cesty po Evropě s reprezentací nohejbalu.

Původně jsme zamýšleli proplout celý Warwickshire Ring, neboli kanály dokola. Už před cestou nás však cestovka ROSE Narrowboat informovala, že tato trasa je náročná na počet zdymadel a je spíše pro 2-týdenní plavby, nebo alespoň 10ti denní. Proto jsme se rozhodli pro plavbu z přístavu města Rugby do Warwicku a zpět. Celkem tedy 216 km a 50 zdymadel. I tak to bude náročné, jak fyzicky, tak časově. Typické lodi pro anglické kanály jsou tzv. narrowboaty. Jde o úzké lodi, většinou hodně dlouhé. My máme rezervovanou nejmenší takovou loď, 10,5m dlouhou, 2,08m širokou. Všechny tyto lodě se řídí z otevřené zadní části takovou velkou zahnutou kovovou pákou spojenou s kormidlem.

Tak ale popořádku. Cestu jsme měli opravdu naplánovanou dopodrobna. Odjezd v úterý 26.5. Lagunou s první zastávkou opět v německém lázeňském městě Bad Salzuflen u Bielefeldu na trase dálnice 2. Jako loni, prošli jsme si lázeňské město a navštívili jsme bazénové centrum. Pak malá večere na německé pumpě (Kája obligátní párky-wursty). Noční putování po Německu do Holandska bylo docela náročné. Opět přespání někde na parkovišti pod širákem, Kája v autě. V holandském Deventeru jsme měli naplánovanou dopolední přestávku u přístavu kanálu.

Opravdovou obhlídkovou trasou jsme dojeli až do Amsterdamu. Procházka po městě byla krásná, zvláště kolem kanálů a průplavů se zdymadly a větrnými mlýny. Brzy nás ale unavila a proto jsme si zaplatili objízdnu trasu výletní lodí. Propluli jsme mnoho kanálů s výkladem (nějak jsme nerozuměli), pak jsme vypluli i na pobřeží kolem historických námořních lodí SAIL Amsterdam. Určitě nezapomenutelné bylo pro nás množství kol. Všude, na ulicích i na chodnících. Ale největší zážitek asi u velkého vlakového nádraží, kde jsou statisíce kol v nadzemních (asi i podzemních) stáních. Holanďané přijedou ráno vlakem ze své vesnice, vezmou si své zaparkované kolo a jedou do zaměstnání. Odpoledne zase zpět. Zaznamenali jsme už tehdy úžasný boom elektrokol.

Odpoledne jsme dojeli až do Zaandamu na ubytování v hotelu F1. Krátce jsme se prošli na pobřeží Lamanšského průlivu, Stále stejný obrázek při odlivu, rozsáhlé pobřeží, široké písčné prostory. Taky vítr a vlny, nad mořem rogalá.

K další poznávací cestě jsme pokračovali do belgického města Bruggy. Asi pro nás nejhezčí město s krásným historickým centrem, protknutým kanály a průplavy. Po dobré zkušenosti z Amsterdamu jsme se nalodili na vyhlídkovou loď, a sice bez porozumění průvodcovského výkladu jsme obdivovali krásy Brugg. Nostalgicky jsme se tam vrátili za několik let.

Krásně unavení jsme se přesunuli do Zeebrugge, kde jsme zase ubytovali v hotelu F1. Po krátkém odpočinku jsme zase neodolali a šli jsme se projít po pobřeží. Stále stejné obrázky. Dopoledním přesunem do Dunkerque jsme se už dostali na seřadiště trajektu. A tak vzhůru do Anglie.

Dvouhodinová plavba trajektu z Dunkerque do Doveru byla poklidná. Vylodění proběhlo v pořádku, my jsme s Lagunou byli vypuštěni na silnice a dálnice – ale jezdí se vlevo!!! Začátek byl pro mne hektický, už první kruhový objezd jsem těžce prožíval. Pak nájezd na dálnici, ale stále ve stresu. Odbočil jsem na první dálniční odpočívadlo pro uklidnění a na svoji kávu. Ujeli jsme po Anglii asi 5 km. Ještě z parkoviště byl vidět náš trajekt, přístav a moře. Musel jsem si to v hlavě srovnat a hurá znovu do boje. Ještě s několika zastávkami k odpočinku a natankování a pak už jsme odbočovali z dálnice u Long Itchingtonu na okresky. A zase problém, ještě větší než dosud, Úzké silnice, omezení rychlosti označené v mílich. Kája sebou na vedlejším sedadle svíjela při každém výjezdu ze zatáčky, protože proti ní a vedle ní jela auta. Hlavně při míjení nákladáků. Jen si to představte. Další dílo bylo odbočování vpravo, na obrácený gard jsem si nemohl zvyknout a Kája se snažila radit a stále upozorňovat na nějaké nebezpečí. Zlatá naše nová navigace, ukazovala i obráceně kruháky a moc to pomáhalo. K večeru jsme dojeli do Coventry, kde máme rezervaci na ubytování v hotelu F1. Ale další průšvih. Podařilo se mi rezervovat hotel na příští noc, v hotelu bylo plno a odmítli nám vrátit peníze. Po delším dohadování, trochu anglicky, francouzsky a rukama, nám recepční doporučil vedlejší hotel IBIS. Tady jsme uspěli, ale v trochu jiné cenové relaci. No nic, to je život. Zase procházka po městě byla taky hodně zajímavá.

Přejezd z Coventry do mateřského přístavu Rugby byl už docela bezproblémový. Jak už název napovídá, město Rugby je skutečně kolébkou té hrubé hry ragby. V přístavu jsme si nejdříve prohlédli lodě, protože to bylo zase trochu něco jiného, než jsme dosud měli. Pak už nastala anabáze s předáváním lodi. Nejdříve jsem se pokusil o francouzštinu. Nic. Pak tedy rukama a obrázkama se mi pokoušel instruktor vysvětlit, co měl v popisu práce. Občas jsme museli odběhnout do kanceláře k počítači a přes překladač si něco vysvětlit. Když byla nouze, zavolaal jsem kámošovi zeťáka co žije v Londýně na hlasitý hovor a ten se už s nimi anglicky domluvil a přetlumočil mi to. Bylo to hodně náročné, ale nějak to dopadlo. Po vyplutí jsme zase hledali možnost zakotvení. Na kávu a uklidnění.

Zdymadla v Anglii jsou všude skoro stejná. Klikou se spouští nebo vypouští voda, vrata do zdymadla jsou dřevěná a masivní, spojená s takovou velkou kládou jako pákou. Fyzicky hodně náročné. Kája si po několika zdymadlech namohla loket a musel jsem zaskakovat i já. Se stejným výsledkem. Pak už to bylo o překonávání zdymadel se sebezapřením.

Po 15km a 3 zdymadlech jsme uvázali u městečka Hilmorton. Už bylo dobře, počasí typicky anglické, tedy hezky a teplo. Poprvé jsme okusili točené pivo a po večerech jsme u toho taky zůstali. Ne že by bylo nějak dobré, vybíral jsem většinou známé značky, jako Stella, Amstel, Carlsberg nebo Heineken. Ale anglické Puby, klasické hospody, jsme si rychle oblíbili, je to naše krevní skupina, nová skupina. Točené pivo většinou 4 – 5 liber, lahvové nebo plechovkové je lacinější, kolem 2 - 3 liber.

Po Oxford kanálu jsme v neděli ráno 31.5. pokračovali až za křižovatku u Braunstonu, kde jsme zakotvili na oběd v malém přístavu Braunston Marína a mj. použili i místní soc.zařízení.

Divil jsem se vždycky, že Kája se baví s Angličany u zdymadel. Pak mi vysvětlila, že s nimi mluví česky a je jejich věc, že nechápu. Ona se taky neučila anglicky a musí jim nějak rozumět.

Před další křižovatkou u Naptonu jsme po přestávce na oběd pokračovali už po Grand Union Canal, kde nás čekala první kaskáda 3 zdymadel za sebou. To je dost náročné, ale dá se to zvládnout v docela dobrém čase. Většinou proplováme s nějakou další lodí a tak si vzájemně pomáháme. I přesun mezi zdymadly uprostřed kaskády jde dobře, někdy i jen loď táhneme lanem. Objevili jsme i LIDL, kde Kája doplnila naše zásoby a přinesla si ještě něco navíc. Dál jsme dopluli před další kaskádou, tentokrát už 8 zdymadel po sobě a dolu. To znamená, že klesáme. Pak už unavení až po osmé hodině večer jsme zakotvili u města Long Itchington. Tam už jsme byli na obhlídce před naloděním. Krásné město.

Ráno v pondělí 1.6. po nákupu v blízkém obchodu a po snídani pokračujeme v plavbě už méně náročným kanálem, ale tady je to více zalidněné. Jsou tu i průmyslové stavby a budovy, včetně nějaké teplárny nebo elektrárny. Nicméně okolí kanálu je jeden krásný park, i když jako součást obytných domů, typicky anglických. To znamená neomítnuté červené cihly. Přes 2 zdymadla a dvojzdymadlo Bascote Locks a kávovou pauzou u Wood Lock připlouváme na pokraj Leamingtonu, kde dáváme opožděný oběd. Opět je to příjemné a typicky anglické město, které ale nemáme čas si prohlédnout, snad bude čas při zpáteční plavbě. Proplouváme Leamingtonem a míříme k našemu dalšímu přenocování a také obrátce na půl cesty. To je ve městě Warwick. Jak jsme si nakonec naplánovali, protože další část Grand Union kanálu je fyzicky i časově náročná – na 5 km úseku 20 zdymadel samostatně nebo ve 2 kaskádách. Ještě před zakotvením jsem chtěl loď otočit do protisměru. Tak jako už se to stalo ve Francii, podařilo se mi zapíchnout loď do bahna. I tady se to tedy neobešlo bez hrubé síly a bidlem se nám nakonec podařilo loď vyprostit a nakonec dobře zakotvit u městského mola. I tady následovala očista kormidla a vrtule.

Večerní procházka po Warwicku byla samozřejmě spojená se zaslouženým občerstvením. Město je to opravdu výstavní, nejen jeho historické centrum. Skutečně dlouhou procházkou jsme si toto město dobře prohlédli.

Dopoledne po snídani jsme zastavili u Lidlu a nakoupili tam zásoby. To nás trochu zdrželo a už jsme nestihli návštěvu Leamingtonu, jak jsme si plánovali předchozí den. Obědváme před zdymadly Bascote Locks a pokračujeme proplutím Long Itchingtonu až před kaskády Stocton Locks. Zakotvíme už po 4.hodině odpoledne, abychom si tentokrát trochu odpočinuli. Projdeme se kolem kaskád, abychom věděli, co nás ráno čeká, pak zajdeme do krásné restaurace The Blue Lias s rozsáhlou zahrádkou. Tady si dáváme i nějakou dobrotu. Večer už se přesuneme ze zahrady dovnitř restaurace.

Tady musím vysvětlit způsob obsluhy v anglických restauracích a Pubech. Objednává se zásadně u pultu a taky se hned platí. Takže po usazení si nejdříve prostudujeme jídelní lístek, kde je většinou i obrazové menu. Takže vybíráme očima, nemusíme studovat jídelníček v angličtině. Když si vybereme, jdu k pultu, objednám jídlo (prstem na obrázku) a taky objednám nápoje. Po zaplacení si je sám odnesu ke stolu, jídlo donese obsluha až ke stolu. Ještě jsme byli fascinováni stolováním Angličanů. Přijde velká rodina, obsadí velký kulatý stůl, dlouho se dohadují při prohlížení jídeláku. Pak jeden pověřený z rodiny jde k pultu objednat. Co je ale pro nás tak neobvyklé, je průběh konzumace. Všude na stole a kolem stolu odpadají zbytky, strašný binec. Po odchodu obsluha sváže ubrus a jako pytel odnese vše co v něm je, včetně příborů a nádobí. To asi pak dál obstará obsluha v kuchyni.

Ráno ve středu 3.6. nás po snídani čekají ty kaskády. Možná už trochu únavou, nějak nám to nejde od ruky, asi taky protože po ránu nám nikdo nepomáhá, jsme tam sami. Malá krize byla brzy zažehnána a po posledním zdymadle si plácneme radostí, že je to za námi. Pokračujeme dál na křižovatku obou našich kanálů, za ní pak máme obědovou pauzu v malém přístavišti.

Když jsme proplouvali úzkým kanálem, ve vodě byla srnka. Motala se tam a nemohla najít nějakou skulinu, aby se dostala na břeh. Kája byla zoufalá a snad by i chtěla, abych skočil do vody a srnku zachránil.

Za další kanálovou křižovatkou uvažujeme u města Braunston. Procházka po městě je opět kouzelná. Stará anglická zástavba s klasickými domy, zahradami a živými ploty. Jinak živé ploty jsou většinou tím jediným oplocením a ohrazením obytnými domy. Průplavy pod mosty jsou na anglických kanálech často různě pomalovány, ale nikdy ne posprejovány, možná někde v jiných oblastech, než se my pohybujeme.

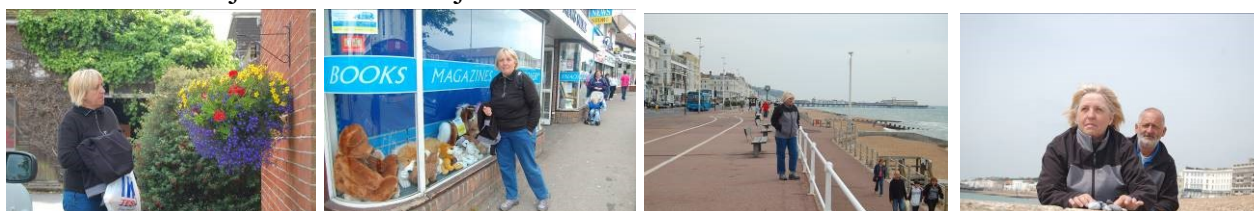

Máme dost času, tak proplujeme kolem našeho domovského přístavu v Rugby a pokračujeme na obrácenou stranu, než jsme vyplouvali. Skrz 250m Newbold Tunnel až do přístavu loděnice naší lodi Rose Narowboat, kde dáváme kávu a obrátku zase zpět. Vidíme supermarket s domácími potřebami, kde Kája si koupí už po cestě obdivované drátěné držáky na květináče. U mola parku All Oaks Wood uvážeme loď na poslední noc v blízkosti Brinklow. Jsme tady dostatečně brzy, abychom si mohli užít poslední večer, když předtím poklidíme a zabalíme. Procházka po městě je příjemná, posezení u piva v Pubu to ještě umocní. Během procházky má Kája utkvělou představu o svém vysněném jídle Fish and Chips. Nakonec s nadšením kupuje v Brinklow Fish baru svoji dávku toho zázraku. Netrpělivě už míří na loď, ale po cestě za chůze už

stejně sní skoro celou dávku. Já chodím trochu stranou, rybí „vůně“ mi zrovna nevoní. Pak už závěrečný doutníček a ráno doplutí do mateřského doku a odevzdání lodi, naše další plavba je u konce.

Nastává dlouhá cesta domů. K mému překvapení, ale asi už to není tak neobvyklé, máme rezervovaný trajekt z Doveru do Dunkerque o 1 den později, než jsem původně předpokládal. Řešení našla naše dcera Kačka, když na internetu nám zajistila ubytování na naší trase v penzionu u Portsmouthu. Takže ještě jsme si prodloužili pobyt v Anglii. V městě Fareham jsme konečně našli obchod s plyšáky a Kája koupila malého plyšového lva, kterého slíbila našemu vnoučkovi Kájovi. Večer jsme zašli do Pubu na pivo. V Anglii je v restauracích zakázáno kouřit. A tak jsme zažili nabitou hospodu, kde jsme se vůbec neslyšeli. Ale přišla najednou chvíle, kdy jsme na sebe křičeli, ale hospoda byla skoro prázdná, protože většina návštěvníků šla najednou ven na stojáka kouřit.

Ráno jsme si ještě trochu užili pobřeží v Portsmouthu a už jsme se museli přiblížit k trajektu v Doveru. Přesun do Francie byl zase klidný. Výjezd na silnici s normálním řízením vpravo byl zcela bez konfliktů, protože jsem si na to zpátky zvyknul okamžitě. Cesta domů už byla jen rutina. Jen ze zajímavosti jsme projeli po dálnici Lichteštejnskem, ale nikde jsme nezastavili a okolí dálnice se neodlišovalo od Belgie nebo Francie. Najeli jsme naší Lagunou více než 3.000 Km, z toho kolem 650 km v Anglii. Nakonec nás Anglie nadchla natolik, že už plánujeme další cestu na kanály v Anglii a Walesu. Tak příště ...
Vlastimil Pabián, Chabařovice 10.3.2021

